

«Προ δε της εορτής του Πάσχα, εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού, δια να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμω μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς» (Ιωάννης, ιγ' :1).

Η εορτή του Πάσχα είναι μια εορτή που ο Θεός καθιέρωσε στο λαό Ισραήλ από εποχής Μωυσή, που εορταζόταν κάθε χρόνο την Άνοιξη, τον πρώτο μήνα του Ισραηλιτικού έτους, προς ανάμνηση της απελευθέρωσης των Ισραηλιτών από τη δουλεία τους στους Αιγυπτίους. Η εορτή διαρκούσε 7 ημέρες και περιλάμβανε τη θυσία ενός χρονιάρικου αρνιού ή κατσικιού, το οποίο έπρεπε να φαγωθεί μαζί με άζυμο άρτο και πικρά χόρτα, τη συγκεκριμένη μέρα του μήνα από τους ενοίκους της οικίας, ενώ με το αίμα της θυσίας έπρεπε να βαφούν οι παραστάτες της εξώ πορτας της οικίας. Αυτό διότι μόνο τις οικίες με τους αιματοβαμμένους παραστάτες προσπέρασε ο άγγελος, ενώ στις υπόλοιπες μπήκε και θανάτωσε όλα τα πρωτότοκα, ανθρώπους και ζώα. Αυτή η ενέργεια του Θεού εναντίον των Αιγυπτίων, ήταν που ανάγκασε τον βασιλιά τους Φαραώ, να αφήσει ελεύθερο τον λαό Ισραήλ (Εξοδος, ιβ' :1-51).

Το χριστιανικό Πάσχα είναι μία εορτή ανάμνησης των παθών, της σταυρικής θυσίας και της ανάστασης του Κυρίου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού που ήλθε στη Γη και έγινε άνθρωπος, για να σηκώσει τις αμαρτίες του κόσμου. Ο Ιωάννης ο πρόδρομος είπε χαρακτηριστικά για τον Κύριο όταν τον είδε να έρχεται προς το μέρος του: «Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου» (Ιωάννης, α' :29), ο δε προφήτης Ησαΐας, περιληπτικά αναφέρει θαυμαστές προφητείες για το λυτρωτικό έργο της θυσίας του Κυρίου, στο νγ' (53) κεφάλαιο του βιβλίου του.

Ο Κύριος φανέρωσε τον εαυτό Του στον κόσμο, δείχνοντας την αγάπη Του, αρχικά ευεργετώντας τους έχοντας ανάγκη, θεραπεύοντας ασθενείς και ελευθερώνοντας καταδυναστευόμενους από τον διάβολο και τελικά με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά μέσω της οποίας έδωσε τη δυνατότητα της κατά χάρη σωτηρίας σε κάθε άνθρωπο όσο αμαρτωλός και αν είναι. Γι' αυτό αν πιστεύουμε ότι ο Κύριος πέθανε και αναστήθηκε, αυτή η αληθινή πίστη οδηγεί στο συμπέρασμα ότι Κύριος σαν αναστημένος είναι ζωντανός και θέλει όπως τότε έτσι και σήμερα να φανερώσει τον εαυτό Του στον καθένα

που θα Τον επικαλεστεί. Συνεπώς η θυσία του Κυρίου δεν είναι μόνο προς ενθύμηση της εορτής του Πάσχα μια φορά το χρόνο, αλλά έχοντας υπόψη ότι ο Κύριος θυσιάστηκε για να πάρει τις αμαρτίες του κόσμου, είναι καλό να συμπεράνουμε ότι μπορεί να πάρει και τις προσωπικές αμαρτίες του καθενός μας. Έτσι όπως τον άσωτο υιό όταν ήρθε στον εαυτό του και επέστρεψε, ο Πατέρας τον ανέστησε πνευματικά, έτσι και εμάς όταν μετανοούμε για τις αμαρτίες μας και ζητάμε τον Κύριο στη ζωή μας, Αυτός μας καθαρίζει με το άγιο αίμα της θυσίας Του από τις αμαρτίες μας και ο Πατέρας Θεός μας 'γεννάει άνωθεν' και μας κάνει παιδιά Του με προορισμό να ζήσουμε αιώνια μαζί Του.

Βέβαια για να φθάσουμε στον αιώνιο προορισμό μας θα πρέπει από εκεί και πέρα να ζήσουμε σύμφωνα με το γεγραμμένο: «...Διότι ουδείς εξ ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. Επειδή εάν τε ζώ μεν, διά τον Κύριον ζώ μεν• εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν τε λοιπόν ζώ μεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων»

(Ρωμαίους, ιδ' :7-9). Γι' αυτό όπως ο Κύριος σήκωσε τον σταυρό Του μέχρι το τέλος, έτσι θέλει και εμείς να σηκώσουμε τον ζυγό που θα μας δώσει μέχρι τέλους, έχοντας υπόψη τα λόγια Του:

«Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρᾶος είμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών• διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν»

(Ματθαίος, ια' :29-30). Ο Κύριος δεν θα μας δώσει ένα φορτίο δυσβάσταχτο, που θα μας κάνει να το παρατήσουμε, αλλά δια της αγάπης μας προς Αυτόν, αυτό που θα μας δώσει θα το σηκώσουμε με την δική Του δύναμη με την οποία θα μας ενισχύσει, μιας και χωρίς Αυτόν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα (Ιωάννης, ιε' :5). Άλλωστε ο ζυγός εξ ορισμού είναι μια κατασκευή για εκτέλεση κάποιου έργου, που περιλαμβάνει θέσεις για δύο υποζύγια, την μία των οποίων καταλαμβάνει πάντα ο ίδιος ο Κύριος. Γι' αυτό είναι πάντα πρόθυμος να μας βοηθήσει να σηκώσουμε τον δικό Του ζυγό για να πάμε στην Βασιλεία των Ουρανών με την χάρη του Θεού και σε αυτή την πορεία θα είναι Αυτός βοηθός μας και δια του Αγίου Πνεύματος που χορηγεί σε όσους σηκώνουμε τον ζυγό Του, το οποίο μας ενισχύει και μας οδηγεί στην αλήθεια του ευαγγελίου. Συνεπώς η επιλογή μας να μείνουμε στον δρόμο και στο θέλημα του Κυρίου πρέπει να είναι μια ισόβια επιλογή για το συμφέρον της ψυχής μας, επειδή το να πράττουμε το

θέλημα του Πατέρα Θεού είναι αυτό που θα μας βάλλει στην βασιλεία Του (Ματθαίος,ζ':21).

Η θυσία του Κυρίου προϋπόθετε τη θυσία του προσωπικού Του θελήματος, σύμφωνα με τα λόγια που είπε προσευχόμενος στον κήπο της Γεθσημανή, 'Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού• πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη' (Λουκάς,κβ':42). Έτσι και από εμάς ζητάει να θυσιάσουμε το δικό μας θέλημα και να έχουμε σε προτεραιότητα το θέλημα του Θεού ώ στε να ζούμε σύμφωνα με αυτό. Αυτό πιστεύουμε ότι εννοεί ο Κύριος όταν μας λέει:

«Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή.»

(Λουκάς,θ':23). Την απάρνηση του θελήματός μας και των επιλογών μας που δεν συμβαδίζουν με τον γραμμένο λόγο του Θεού ζητάει να τις αφήσουμε στην άκρη και να οικοδομήσουμε την ζωή μας επάνω στον λόγο του Θεού για το συμφέρον της ψυχής μας. Η πορεία με τον Κύριο στον δρόμο που οδηγεί προς την βασιλεία των ουρανών, σίγουρα θα έχει και δύσκολες καταστάσεις αλλά και ευλογίες. Η θυσία του δικού μας θελήματος και η εφαρμογή του θελήματος του Θεού δια της αγάπης μας στον Ιησού Χριστό, αυτό κάνει τον Πατέρα Θεό να μας αγαπήσει περισσότερο και έχει σαν αποτέλεσμα την συνεχή παρουσία του Τριαδικού Θεού μέσα μας (Ιωάννης,ιδ':23).

Στην πορεία μας προς την Βασιλεία των Ουρανών θα αντιμετωπίσουμε και αδικίες από τους ανθρώπους όπως ο Κύριος που άδικα τον καταδίκασαν και τον σταύρωσαν, αλλά παρόλα αυτά εκείνος συγχώρεσε τους σταυρωτές Του. Έτσι και από εμάς ο Κύριος ζητάει να αγαπάμε τους εχθρούς μας, να ευλογούμε εκείνους που μας καταριούνται, να ευεργετούμε εκείνους που μας μισούν και να προσευχόμαστε για εκείνους που μας βλάπτουν και μας κατατρέχουν, έτσι ώ στε να Του μοιάσουμε και να γίνουμε γνήσια παιδιά του Ουράνιου Πατέρα μας (Ματθαίος,ε':44-45). Ο απόστολος Πέτρος δια Πνεύματος Αγίου αναφέρει: «Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών καιρός του βίου, ότε επράξαμεν το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οίνοποσίαις, κώ μοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις• και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισιν της ασωτίας, και σας βλασφημούσιν.»

(Α' Πέτρου, δ':3,4). Γι' αυτό όσο θα ζούμε σ' αυτή τη γη, η νέα ζωή που μας χάρισε ο Κύριος, θα πρέπει να φανερώ νεται στους πλησίον μας,

μέσω των έργων και των λόγων μας, ὥστε να αποδεικνύουμε ὅτι επιλέγουμε να πάρουμε τα χαρακτηριστικά του Πατέρα Θεού και να Του μοιάσουμε και ὅτι δεν εἴμαστε πλέον ξένοι και πάροικοι ἀλλὰ συμπολίτες των αγίων και οικεῖοι του Θεοῦ (Εφεσίους,β΄:19).

Συνοψίζοντας λέμε ὅτι ὁ Πάσχα θα εἶναι χριστιανικό στη προσωπική μας ζωὴ ὅταν δηλώ νουμε εμπράκτως ὅτι θυσιάζουμε τη ζωὴ μας εφαρμόζοντας το θέλημα του Πατέρα μας Θεοῦ, με σκοπὸ να ἀρέσουμε σ' Αὐτόν και ὄχι στον εαυτὸ μας ἢ στους ανθρώπους. Βέβαια ἡ θυσία του Κυρίου εἶναι ἀναντικατάστατη γιατί μόνο Αὐτός ἦταν χωρίς ἀμαρτία και γι' αὐτὸ σαν ἀναμάρτητος πέθανε για τις ἀμαρτίες μας και ἀναστήθηκε για τη δικαίωσή μας. Γι' αὐτὸ ὅπως Εκείνος μετέβη ἀπὸ αὐτὸ τον κόσμον και πήγε στον Πατέρα χωρίς ἀμαρτία, ἔτσι θέλει και εμεῖς να μεταβούμε και να πάμε στον Πατέρα Θεὸ χωρίς ἀμαρτία. Ὅμως ἐπειδὴ σαν ἄνθρωποι θα εξακολουθοῦμε ἀπερίσκεπτα να φταίμε σε πολλὰ, ας προσπαθοῦμε να εφαρμόζουμε το γραμμένο: «..ἐάν ὁμως περιπατῶ μεν ἐν τῷ φωτί, καθὼς αὐτός εἶναι ἐν τῷ φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, και το αἷμα του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.» (Α' Ἰωάννου,α':7). Ἀμήν.